

Ulrich Beuers

Ulrich H.W. Beuers (1956) studeerde geneeskunde in Gent, Berlijn en Freiburg. In 1983 promoveerde hij aan de universiteit van Freiburg op een neuro-endocrinologisch thema betreffende de hormonale regulatie van β -endorfinesecretie. Na twee jaar een postdoc-fellowship in de biochemie in Göttingen te hebben vervuld met als focus nervale regulatie van de leverstofwisseling, begon in 1986 de opleiding tot internist en MDL-arts in het universiteitsziekenhuis Großhadern van de Ludwig-Maximilians-Universität in München. Tussen 1991 en 1993 heeft Beuers in het Liver Center van de Yale University School of Medicine een researchfellowship vervuld met als thema galzuren als potente signaalmoleculen en modulators van levercelsecretie, om daarna weer naar München terug te keren. In 1994 verkreeg hij zijn 'Venia legendi' door een *Habilitationschrift* te schrijven met als onderwerp 'klinische effectiviteit en moleculaire werkingsmechanismen van ursodeoxycholzuur bij chronisch cholestatisch leverlijden'.

Van 1994 tot 2001 werkte Beuers in München als docent en specialist, totdat hij in 2001 werd benoemd tot hoogleraar Interne Geneeskunde. Beuers heeft inmiddels ruim 150 publicaties op zijn naam staan, was Associate Editor van het *Journal of Hepatology* en is als lid van de Editorial Board onder andere verbonden aan *Hepatology*, *Journal of Hepatology* en *Gut*. Beuers is sinds 2006 werkzaam in het AMC en is recent hoofdopleider MDL geworden.

Ron Winograd

Ron Winograd begon in 1985 zijn geneeskundestudie in het Universitätsklinikum Aachen. Na zeven jaar koos Winograd aanvankelijk voor een specialisatie in de pathologie. In anderhalf jaar rondde hij zijn proefschrift af, waarmee hij gedurende zijn geneeskundestudie reeds was begonnen. Zonder proefschrift is het in Duitsland overigens niet mogelijk om een opleidingsplek voor een medisch specialisme te verkrijgen. Winograd verrichtte immuno-histochemisch onderzoek bij huidtransplantaties in ratten. Daarna begon hij aan zijn verdere specialisatie tot patholoog. Het eerste klinische deel van de opleiding bestond uit een stage interne geneeskunde. Na een jaar ontstond twijfel over pathologie en raakte Winograd gefascineerd door de interne geneeskunde. Hij maakte een 'specialisatieswitch' en werd vijf jaar later internist. Tijdens de opleiding liep hij onder andere stages bij de afdeling MDL en later nefrologie, cardiologie en intensive care.

Twee jaar daarna werd Ron Winograd MDL-arts en kon hij als *Oberarzt* aan de slag in Aken. Het ziekenhuis beschikte over 1200 (!) bedden, waarvan er circa 70 als MDL waren ge-earmarked. Hij werkte met drie andere MDL-Oberärzten onder supervisie van de professor. De Oberärzten zijn in feite de opleiders, aangezien de professor veel managementgerelateerde functies vervult. Winograd subspecialiseerde zich in deze periode verder in endoscopische technieken. Het was daardoor niet een grote verrassing dat hij in 2004 werd benoemd tot hoofd van de endoscopieafdeling. Daarmee steeg zijn rang tot die van *Leitender Oberarzt*. De werkzaamheden waren zeer uitgebreid, waarbij Winograd, zoals de meeste MDL-artsen in Duitsland, zelfstandig echo's verrichtte en PTC-procedures uitvoerde zonder tussenkomst van de interventieradioloog. Na een vooraf vastgestelde tijdsperiode als Oberarzt wordt de MDL-arts in Duitsland min of meer gedwongen om een keuze te maken: verder gaan als hoofd van een MDL-kliniek in een perifeer ziekenhuis (waar hij of zij niet zelf is opgeleid) of als zelfstandig vrij gevestigd specialist in een kleine *Privatklinik* bestaande uit één tot drie 'maten'. Een derde mogelijkheid is een academische carrière, waarbij een indrukwekkend research-CV een absoluut vereiste is. Winograd koos uiteindelijk voor een vierde optie. Hij vestigde zich in 2009 in het IJsselland Ziekenhuis te Capelle aan den IJssel als MDL-arts.